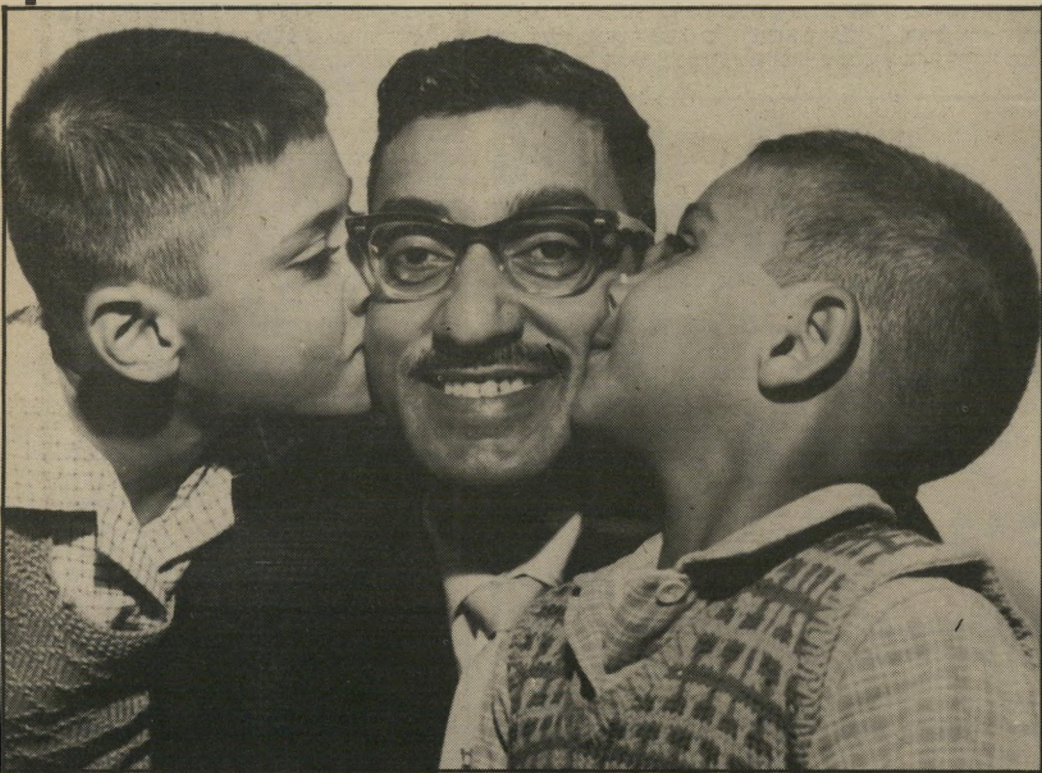

העולם הזה זוכר: זה איננו הרצח הראשון

בקיבוץ גיבעת-ברנר. האם הוא מקולל?

גם בקיבוץ אפשר לרצוח

מזכבה-מחשד-רצח סלומון ושני ילדיו (1960)
"חששתי שהקיבוץ מכין לי מלכודת"

מראש — לא יחיד ומיוחד. לפני 27 שנים, בינואר 1959, נרצחה אביגיל סלומון, חברת קיבוץ גיבעת-ברנר, יפהפיה אכוטית, אם לשני בנים, בני 5 ו-8. העולם הזה הקדיש לפרשה או שלושה עמודים. היום בני-הקיבוץ רוצים לשכוח.

ביום חורף אחד, אחרי-צהריים, נמצאה גופתה של אביגיל, פרושת-אברים, בצריפון נטוש בפאתי המשק. על צווארה ניכרו כבירור סימניהן של אצבעות חונקות.

החשד נפל על בעלה, ציון סלומון. ערב לפני כן חזר ציון הביתה, אחרי תורנות-הגשה בחדר-האוכל. אביגיל לא היתה בחדר. הוא נרדם. כשהתעורר למחרת בבוקר גילה שאביגיל לא באה הביתה במשך כל הלילה. ציון מיהר להודיע למוכירות הקיבוץ על היעלמה של אשתו.

המעבר להודו

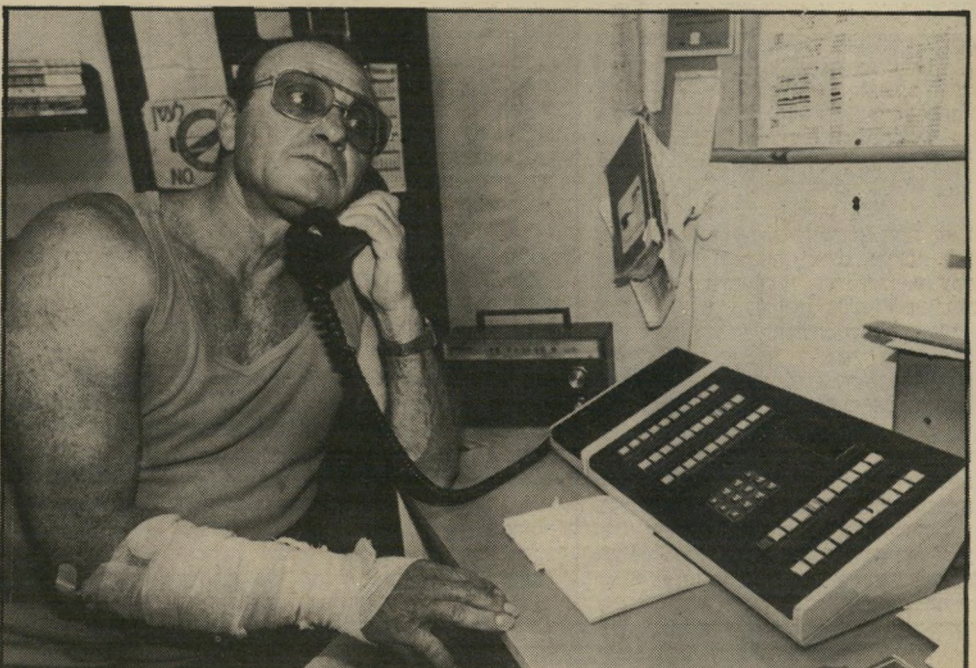
הרצח מסתבר, הצית את דמיונם של הקיבוצניקים. מישהו (המשך בעמוד 42)

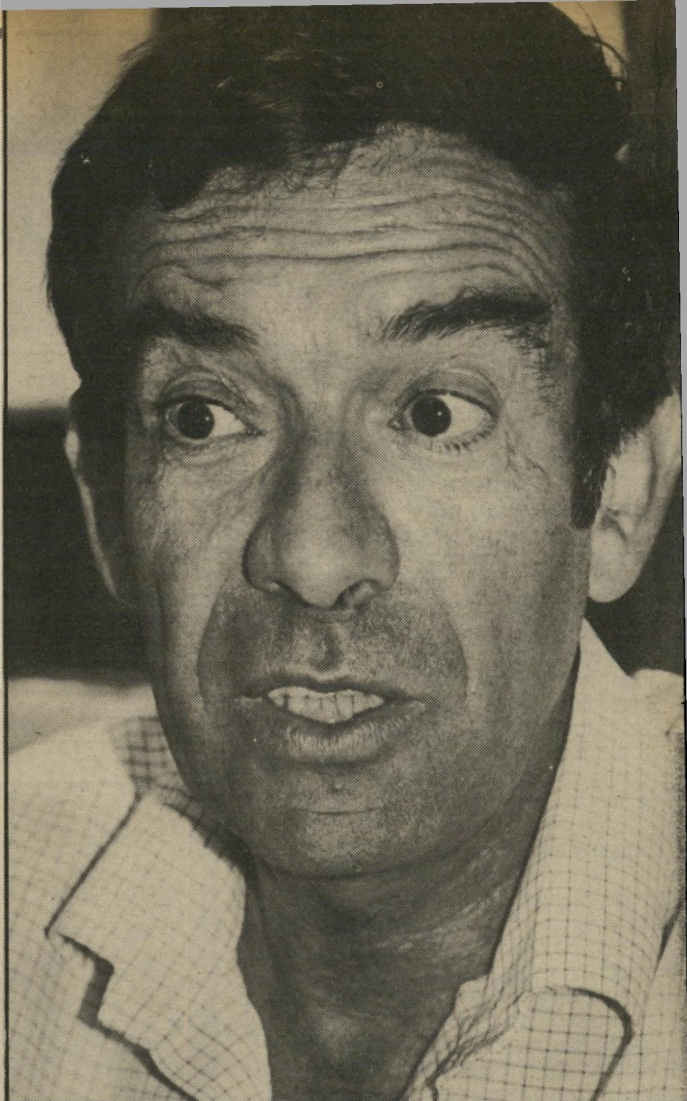
נרצחת אביגיל סלומון
"מה שקרה קשה לתאר במילים"

כמו עיירה קטנה, עם מרכז-קליטה, שכונת-סביון ובריכת-שחייה, מרכז רפואי ותחנה לטיפול בילד ובמישפחה. מיניבוס קטן מוביל את הקשישים לחדר-האוכל ולמקומות העבודה, פתוח גם לצעירים עצלנים, שמאסו באופניים המסורתיים. "למרות מינהגיה-האבלות, שהם משהו חיצוני וקשוח, עמוק בפנים אנחנו רגישים, מתקשים להתמודד עם זה, לא יודעים איך להתנהג במיקרה של אסון כזה", אומר קידר, המזכיר, בקולו האיטי והמטורבל. "הרי זה מאורע כליכך יוצא-דופן, לא רגיל, בלתי-צפוי, כמו אסון טבע, רעידת אדמה או מבול".

הקבורה. אנחנו קיבוץ גדול. אם נתאבל במשך שבוע על כל חבר שמת, נהיה כל השנה עצובים". גיבעת-ברנר (58) הוא הקיבוץ הגדול ביותר בארץ: 1,600 נפשות, 7,800 דונם, ארבעה מיפעלים. נראה

מרכזן-מחליף בישיבש במקום הרצח (חבוש בגלל תאונת-יאוסנוע)
זאת היתה חרפה שאין כדוגמתה!"

מזכיר קידר
"לנו אסור לדבר"

או מיהר אבני לבית-הוריו, לקח את האקדח של אביו, חזר למרכיבה וירה בגוריון. חברים שנזעקו למקום מצאו את גוריון שוכב בתוך שלולית של רם. אבני עמד לצידו ובדו האקדח. בכלי הזה רצחתי את אברהם", אמר. בועז אבני נעצר, וכנראה לא יועמד לדין, בטענה שהוא מעורר בנפשו.

כמו אסון טבע

ומיים אחרי-כך, שעת צהריים בקיבוץ גיבעת-ברנר: החברים ממדה רים לחדר-האוכל. על לוח-המודעות הודעה כצבע אדום: הערב, בשעה 21.30, יוקרן סרט לחברים בווידיאו. ירמי קידר, המזכיר, נוהגי האבל של גיבעת-ברנר קבועים: אין אירועים ציבוריים רק ביום המוות וביום

"אני רוצה שהבית שלי יהיה נקי, מסודר והגון, ופיתאום קורה דבר כזה ומשאיר אותי חסר-אונים ומבולבל!" אומר בישיבש מגב-עתי-ברנר, וקולו עולה ויורד בהת-רגשות גדולה.

דבר כזה קרה בגיבעת-ברנר: ביום השני, בשעה 13.30 בצהריים, ירה בועז אבני (25), דור שלישי במשק, רווק, פסנתרן כישרוני, כאברהם גוריון (42), חבר משק, גרוש ואב לבת. השניים עברו במרכיבת הקיבוץ. הם היו מסוכסכים כמשך תקופה ארוכה, והירבו לפגוע זה בזה. ביום הרצח הקניט אברהם גוריון את אבני והפעיל את הרדיו בקול חזק. אבני ניסה לסגור את הדלת, המפרידה בין שני חררי המרכיבה. גוריון חסם אותה ברגלו, ריבר בטלפון עם יריד ואמר לו: "אני אחסל את המטומטם הזה!"